

Datum: 30.08.2026

Medij: Prva televizija

Emisija: Jutro/Prva TV

Autori: Redakcija

Teme: infrastrukturni projekti u oblasti puteva

Početak

Trajanje

Emisija 30.08.2026 05:55:00 360:00

Prilog 30.08.2026 08:16:00 34:43

Naslov: Gosti-Zoran Anđelković i Vasilije Papović

[Pogledaj video prilog](#)

28931

Analiza političkih skupova; Poruke predsednika Republike; Razvoj Srbije kroz tehnologiju

Centralne teme u dnevnoj štampi ovog jutra analiziram sa Zoranom Anđelkovićem, direktorom Pošta Srbije, i Vasilijem Papovićem, glavnim i odgovornim urednikom novina "Alo".

Dobro jutro i dobro došli. Dobro jutro, bolje vas našli. S obzirom na to da je ovaj miting u Užicu zaista privukao veliku pažnju, veliki broj ljudi se okupio. Evo, Srpski Telegraf piše: na mitingu 15.000 ljudi, blokadera tek 150. Predsednik republike se obratio narodu u Užicu, pa hajde onda da krenemo od toga: koje su najvažnije poruke koje je predsednik juče poslao odatle?

Evo, gospodine Anđelkoviću, možemo da krenemo od vas. Pa, mislim da je velika stvar da je taj skup bio stvarno jedan veličanstven skup. Druga je stvar što ovih stotinu, nasilnika, rekao bih, sa fašističkom ideologijom, jer u Ustavu piše da su ljudi ravnopravni i da bez obzira na versku, nacionalnu i političku opredeljenost, ako vi nekome pokušavate da sprečite političko okupljanje, onda to je fašistička ideologija, bez ikakve dileme. Ne govorim čak ni o Kamenicama, ni o čemu drugome, govorimo o ideologiji. Ali skup je bio veličanstven u tom smislu što je predsednik poslao nekoliko poruka vezano i za to da, kad je reč o nekome ko je dobio iz publike, nema drugog poluvremena, već su to naša zabludela braća, i da mi moramo da ujedinito Srbiju ako želimo da nastavimo ekonomski razvoj, ako želimo da ostanemo, ako mogu tako da kažem, prvi, u više elemenata. Ono što je najvažnije, a to je porast bruto društvenog proizvoda. Predsednik je rekao juče da u poslednjih 10 godina smo najviše izgradili [autoputeva](#) u Srbiji. Podsetio je Užičane ko je sanjao daće do Požege biti [autoput](#), to je bila priča, generacijska, ali to nije. Ljudi su mislili da je to nerealno, da to nije moguće.

Rekao je da je jedna od prvih investicija nastavak brze saobraćajnice prema Zlatiboru, faktički prema Višegradu, što je za Užičane stvarno sutradan dođe za manje od 2 sata, sat i 40 minuta do Beograda. I ono što je važno, na kraju je ponovo poentirao, što bi rekli, zacementirao da je Kosovo i Metohija deo Srbije i daće tako ostati, bez obzira na sve moguće pritiske i ulaganje ogromnih milijardi u raznim grupama i grupicama u Srbiji koje pokušavaju da, što bi rekli, zacementiraju na to agresiju tako što bi Srbija priznala odvajanje dela teritorije od Republike Srbije.

Tako da, mislim da je narod pokazao jedno dostojanstvo koje je došlo na tom skupu.

Ubeđen sam daće to biti još i veći skup četvrtog, u petak, u Novom Sadu, i da Srbija mora da nastavi dalje da se razvija. Evo, dok sam dolazio danas kod vas, sada vidim zastave, da ne prebrojavam koliko zemalja, ali sigurno preko 60, a to je faktički, pre 60 i koliko godina bilo pokret nesvrstanih.

Ovde da je Beograd bio centar sveta, evo, ponovoće biti centar sveta. I sada, u septembru, a i sledeće godine, već, evo, za par meseci, od 15. maja, 140 zemaljaće biti prisutno.

I to je ono što, ja bih rekao, interesuje građane. Ne verujem da nekog interesuje potreba ili želja da vredi drugoga, da, kao što su ovi juče sa ovim Srđanom Milivojevićem, ja mislim da je to sramota za jednu moćnu stranku koja je nekada bila demokratsku stranku, na čijem čelu je bio Mićunović, pa jedan Mićunović, ja sam bio sa njim u skupštini, pa onda Zoran Đinđić, a onda je sve otišlo nizbrdo, i sad su završili sa jednim Srđanom Milivojevićem koji je, izgleda, nisam znao da je rođen u Užičani, ja sam mislio da je Kruševljanin, tamo ima kuću, znam gde je moja majka, ali eto, da dođe on iz Kruševca da tamo vredi ljude, da pokušava da rasturi jedan legalan skup, politički skup.

Kažem još jednom, to svako onaj ko pokuša da jedan legalan politički skup druge političke organizacije omete ili na ovaj način maltretira, jeste sa fašističkom ideologijom, jer nema druge, samo su fašisti jurili ljude koji imaju drugačije političko uverenje ili su drugačije nacije. I to je nešto što mene najviše, onako, što bi rekli, potresa. Ne potresa mene ni N1 koji kaže: "Mirno su gađali Kamenicama", jer su oni govorili da su mirno i palili prostorije, razbijali prostorije Srpske napredne stranke i u Novom Sadu i u Valjevu. Tako da, to je, to je u stvari, oni su ekspozitura tog, ne bih ni rekao studentsko-blokaderskog pokreta, nego jednog nasilničkog, sa elementima fašizma pokreta, koji, nažalost, evo, nije to svojstveno Srbiji, ali se pojavljuje u Srbiji. Gospodine Papoviću, kako vi gledate na ta dešavanja, upravo kada pričamo o tome što su pojedini ljudi pokušali da spreče održavanje samog mitinga, da izazovu nered? Da li je to uvertira za nešto što nas tek čeka, s obzirom na to da nam predstoje izbori u narednim mesecima? Samo da se našalim na početku, da kažem da se gospodin Anđelković i ja nismo dogovarali oko oblačenja jutros, ovaj, spontano se desilo. Nego da, da kažem, pa se bavimo ovim ozbiljnijim temama. Ovaj, pa znate kako, bojim se da je ovo što je juče bilo u Užicu negde najava šta u stvari taj takozvani blokaderski pokret, na koji naćne, ovaj, se ponašati tokom izborne kampanje, a i, da kažem, na izborima i posle izbora. Ono što celo vreme nismo videli od njih, a to je, evo, već skoro 2 godine od kada su oni krenuli sa svojim protestima, blokadama, okupljanjima, oni nisu izneli nikakav program. Nikakav program, a nemamo ni ljude kojiće taj program njihov nepostojeći da predstave. Mi videli smo onu neku listu, to takozvanu studentsku listu, a znate kako, tu su sve ljudi stariji, stariji od mene, a i delom i od gospodina

Datum: 30.08.2026

Medij: Prva televizija

Emisija: Jutro/Prva TV

Autori: Redakcija

Teme: infrastrukturni projekti u oblasti puteva

	Početak	Trajanje
Emisija	30.08.2026 05:55:00	360:00
Prilog	30.08.2026 08:16:00	34:43

Naslov: Gosti-Zoran Anđelković i Vasilije Papović

[Pogledaj video prilog](#)

Anđelkovića. Znači, to su neki ljudi od 60 i više godina, znači neki građanski aktivisti, ljudi koji su nekad prošli kroz tu Demokratsku stranku o kojoj smo pričali.

Znači, ne, jednostavno, ne postoji alternativa ovome što nudi aktuelna vlast, odnosno predsednik Vučić.

Vidimo, on, čovek, otvara fabrike robota, ide u nešto što je zaista neka budućnost.

Imamo EXPO sledeće godine, znači neke stvari koje nas vežu sa svetom, koje nas vode napred.

Ono što smo mi juče videli, nažalost, jeste onaj, mislim, umalo nije ubijen čovek sa RTS-a, kamerman, jednostavno, pojavio se, pojavila se osoba koja ga je gađala. Ono nije bio ni kamen, ono je bio bukvalno blok neki. Kamenčina? Znači, komad ogroman betona, da ga je pogodilo direktno u glavu, mogao je da ubije čoveka. Znači, i onda, ako je to kampanja, ako je to što oni nude, ja se zaista, zaista plašim, plašim takve alternative.

Ono što je dobro jeste da je tu bilo nekih stotinjak ljudi, znači ni njihovi istomišljenici, a ima ih sigurno u Srbiji, nisu, ovaj, prepoznali to kao način na kojiće da se politički izraze.

Znate kako, vi doćiće izbori, vi imate pravo da zaokružite koga hoćete, imate pravo da kažete svoju ponudu, ali to da idete na skupove drugih opcija, pa uz to još i da, da kažem, pokušate nekoga da lišite života, a imali ste čak i ljude koji su krenuli na policiju noseći malu decu od 3 godine na krkače.

Pa, ljudi, ako ste tako neodgovorni prema svojoj deci, šta vi onda nudite deci Srbije?

Kakva je to alternativa, šta je to? Znači, jednostavno, mislim da zaista ti ljudi treba da se presaberu, da pokušaju da se politički artikulišu, da kažu tu neku svoju ponudu, ako je imaju, da kažu i šta ne valja.

A sigurno je da ima i dosta toga da ne valja. Znači, svaka vlast i radi i greši i sve, ali i da negde prihvatiti tu, kažem, ruku saradnje koju, evo, Vučić bezuspešno već 2 godine, ja mislim da se ni jednom nije pojavio u javnosti da nije rekao: "Hoćemo dijalog, hoćemo razgovor." Oni su čas, znači, samo govore kontru. I to je, ono, kada im on ponudi da razgovor, kad ponudi da dođu u predsedništvo, bilo je: "Ti nisi nadležan, nećemo da razgovaramo, mićemo, mi hoćemo institucije." I uvek, da kažem, nešto drugo, a sad, tražili su izbore sve vreme. "Hoćemo izbore, hoćemo izbore." Kada je došlo do toga da su izbori na mesec i po dana, e onda, kao, iznenađeni smo izborima, otkud sad izbori? Znači, tražili smo, a da ne dobijemo. Jednostavno, neka priča koja zaista je, onako, prilično negativna, koja ne vodi nikuda. I mislim da čak i vlast u Srbiji bi sigurno bila bolja kad bi imala bolju opoziciju. Jer onda ta opozicija bi terala vlast da radi što bolje, da se koriguje tamo gde treba. Ovako, kažem, imate jednu apsolutnu destrukciju, i ovakvom opozicijom može da se bavi samo policija, znači, jer oni jednostavno samo njima prave posao. Samo su posao za njih, a ni za kakvu, da kažem, ozbiljnu, neki ozbiljan društveni dijalog. Spomenuli ste, evo, da smo 2 godine imali situacije kakve smo imali.

Predsednik je pozivao na dijalog, do dijaloga do danas nije došlo. Videćemo da liće opozicija želeti da sedne na drugu stranu, za drugu stranu stola. Međutim, ono što smo imali prilike da vidimo u prethodne 2 godine jeste da je naše obrazovanje u Srbiji mnogo pretrpelo.

Kada pričamo o obrazovanju, ne pričamo samo o univerzitetu, pričamo i o osnovnim i srednjim školama.

Zbog čega je upravo obrazovanje bilo meta tokom ove 2 godine? Videli smo da je i univerzitet u Beogradu pao na Šangajskoj listi. To su sve bili rezultati, odnosno posledice svih tih dešavanja koje smo mogli da vidimo na ulicama. Pa, ako hoćete dugoročno da zaustavite razvoj jednog naroda i jedne zemlje, onda vi udarate na najmlađe. To je potpuno prirodno, jer šta udari neko na mene? Ja sam već formiran, pa kasno je. Ali ako udarate na decu i na budućnost jedne zemlje, jednog naroda, vi u stvari pokušavate da tu smanjite snagu, znanje i sve ono što znači potencijal za ekonomski razvoj i za bolji život građana u jednoj zemlji.

Prema tome, kada vi pogledate sa strane, nikome ne odgovara ovakav ekonomski razvoj Srbije.

Znate, kome odgovara? I u komšiluku, pa i u Evropi, da kada mi saopštimo, ili kada zvanične evropske institucije saopšte da Srbija ima, ajde, videćemo na kraju godine, verovatno 3,2, sad je to u ovom tromesečju 3,6%, najbrže rastuću ekonomiju, a da Evropa je tu na 0,01, 0,2, 0,3, to ne može da se sviđa nekome. A naročito ovima u regionu. Kako da se sviđa sad ovima u Crnoj Gori, ako pre samo 5, 6, 7, 10 godina oni su imali 50% veću prosečnu platu nego što je bila u Srbiji?

Mi smo imali 330 evra, oni 507 evra je bio prosečna plata u Crnoj Gori. Danas oni su na, mi smo na 1.057 evra, oni su negde na 1.017, 1.020, nije ni bitno, ali uglavnom, prestigili smo.

A da ne pričamo o Hrvatskoj, gde se približavamo i po društvenom proizvodu, a oni su, evo, već koliko, 12 godina u Evropskoj uniji, Nemačka im pomagala koliko hoćete, imaju more, to znači potencijal, turizam, i to ne može da odgovara. I onda, kad želite to da sasečete, vi morate da napravite nestabilnost u jednoj zemlji, a najbolje je da uništite jednu novu generaciju. I u tome se uključuje jedan broj, značajan broj profesora koji se kriju. Oni su iza ovih svih, kako oni kažu, studentskih parlamenata i blokade i ostalo. Evo, mi do dana današnjeg, kad se izda saopštenje, evo, i juče vidim, Poljoprivredni

Datum: 30.08.2026

Medij: Prva televizija

Emisija: Jutro/Prva TV

Autori: Redakcija

Teme: infrastrukturni projekti u oblasti puteva

	Početak	Trajanje
Emisija	30.08.2026 05:55:00	360:00
Prilog	30.08.2026 08:16:00	34:43

Naslov: Gosti-Zoran Anđelković i Vasilije Papović

[Pogledaj video prilog](#)

fakultet izvređao Čačić, šta su sve, glupi, ludi. Sad ispada ovi ljudi koji su normalni, koji su radni ljudi, koji rade, koji žive od svoga rada, da su, eto, oni ludi, glupi. A to što se čudimo, ali ne čudim se zato što oni izdaju saopštenje, nego to je stalno neki plenum izda saopštenje, a mi ne znamo ko stoji iza tog plenuma. A ja od početka tvrdim da stoji jedan broj tih profesora koji rade za strane službe. Jer nemoguće je da takve stvari, da toliko vi vređate svoj narod, nego ako niste povezani sa nekim stranim obaveštajnim službama i da želite da uništite svoju decu, svoju decu, kad kažem svoju decu, sve su naša deca, nebitno da li su moji unučići ili nečiji drugi, ali to su naša budućnost, budućnost ove zemlje. Zato je to u stvari napad na budućnost Srbije, a ne napad na univerzitet. Da li, ko je odgovoran? Pa naravno da su odgovorni.

Kako? Pa odgovoran je valjda rektor, barem za onu Milicu Živković, kažem onu, za Milicu Živković koja je nastradala sa kog petog, šestog sprata, jer su ona deca ulazila tamo u 10 sati uveče, a štaće na fakultetu? Pa ko su odgovorni nego dekani, ako vi na fakultetima ste imali svinjce umesto amfiteatra, ako ste imali drogu, ako ste imali alkohol, ako ste imali pacove od onolike hrane koliko je tamo bilo, ako ste imali razne maske i sve ostalo. Štaće maske na fakultetima?

Prema tome, rezultat svih tih stvari koje su se dešavale skoro, onih u prethodnoj godini, jeste ovaj pad na Šangajskoj listi. I nažalost, ja mislim daće sledeće godine taj pad biti još veći, jer ovo su neki rezultati, ako mogu tako da kažem, koji su ostali kad su fakulteti radili.

A s druge strane, evo, ja sinoć, to mi unuka kaže, pa kao, tamo jedna škola na brdu, neću da je pominjem, kao, pa neće da rade jer direktorka je smenjena. Pa znam, ali ona organizovala 3 meseca, koliko, 6 meseci, sa nekim roditeljima, organizovala da ta škola Banovi Strahinja ne ide, ne ide u školu. Pa šta ako je smenjena? Pa treba da bude smenjena.

Pa ne, pa ja sam pokušao toj mojoj unuci da objasnim. Ona prima platu što ja radim, što vi radite, od našeg poreza i doprinosa i od onoga što mi kupimo u radnji, ona prima platu.

Pa valjda treba da radi za državu Srbiju, za građane Srbije, a ne da radi za neke fašiste, jer ovo, juče ponavljam, je čist fašizam kad vi dođete na prijavljeni skup druge političke organizacije i gađate kamenicama i pokušavate taj skup da vređate. Nema drugog termina.

Znam ja da teško to, kad kažeš fašizam. Kako teško?

Pa nije teško. Kako da kažem, nasilje? Pa nije nasilje.

Nije nasilje. Nasilje je druga stvar. Nasilje je kada neko prebije nekog na ulici ili, evo, ne daj Bože, ono juče u Velikom Gradištu, to je nasilje. A ovo je politika.

A u politici postoje politički termini. A politički termin, kad vi pokušavate da omalovažavate drugu političku opciju, jeste fašizam. I učešće jednog profesora u tom, da tako kažem, pokretu, jeste u stvari negovanje fašizma i uništavanje budućih, buduće generacije. Tako da, ja bih više voleo da se ti profesori koji su stajali iza svih ovih, što bi rekli, ove prethodne 2 godine, pokušaju da se Srbija uništi, a i da se trajno uništi ovakvim obrazovanjem. Ja bih više voleo da se bave ovim robotima, da se bave veštačkom inteligencijom, da se bave stvarno naukom, budućim, onome štaće se dogoditi.

Znate, evo, ovo što je juče bilo u Šapcu, znate koji je to napredak? Ja sam uveo robote pre godinu dana. I znam ja, i tad su se neki smejali, štaće roboti. Znate koliko to pomaže ljudima?

Ne ukida to radna mesta. Namaće trebati sve više radnih mesta. To pomaže ljudima koji su na odgovarajućim radnim mestima, koji rade nešto. Pa nije ukinuto ni jedno radno mesto kod mene u logističkim centrima. Ali je pomoglo tim ljudima, da ne nose pakete, da lično, onako, ga skeniraju, da vide gde taj paket treba da ide. Nego samo ga uzme, stavi ga, robot očita, odnese gde treba, što bi rekli, i nema greške. Ono, uvek kad čovek radi, ima greške.

A robot ne može da pogreši. On, što bi rekli, projektovan je tako da greška gotovo ne postoji.

Tako da, mi treba da se bavimo time. I da se ponosimo da je predsednik, zbog dobrog odnosa sa predsednikom jedne najmoćnije zemlje na svetu, predsednikom Kine, Sijem, došao u poziciji da baš u Srbiji, da baš u Srbiji, što bi rekli, počne proizvodnja robota. Što nije otišlo to u Berlinu, što nije otišlo u Zagreb? Pa u Zagrebu, oni nisu ni videli predsednika Kine ni jednom, ovde je bio 2 puta, a da ne pričam o drugim liderima. Što nije otišlo u Podgoricu, ovi štoće da idu, kao, oni, mi ih zaustavljamo da ne idu u Evropsku uniju.

Idite, bre, koće u Ameriku, šta mene briga, gdećete da idete. Pustite nas da se razvijamo.

A mi vam pravimo i prihode od toga što imate, plate, to mi kad odemo na more, pa potrošimo, pa od toga žive.

Štaće im, dođu neki, će doću, šta ja znam, iz Japana na more u Crnu Goru. Tako da, mi, ja naravno, ja se zalažem za velike promene u obrazovnom sistemu Srbije. Znate, ne postoji, ja to ponavljam stalno, ali

Datum: 30.08.2026

Medij: Prva televizija

Emisija: Jutro/Prva TV

Autori: Redakcija

Teme: infrastrukturni projekti u oblasti puteva

	Početak	Trajanje
Emisija	30.08.2026 05:55:00	360:00
Prilog	30.08.2026 08:16:00	34:43

Naslov: Gosti-Zoran Anđelković i Vasilije Papović

[Pogledaj video prilog](#)

ponoviću i danas, ne postoji nijedna grana funkcionisanja u državi Srbiji, od kako je uvedeno tržište, gde postoji monopol, sem u obrazovanju. Sem na univerzitetima, ne samo u Beogradskom, nego na univerzitetima Srbije. Tu je apsolutni monopol.

Gledajte konkretno, kad kažem monopol, ako vaše dete, nečije dete, se upiše na državnom fakultetu, ono ima pravo i na studentski dom i na, iako naravno je iznad crte, i na sve besplatno, jel tako?

A ako se ne upiše, nego se upiše na privatnom, nema pravo ni na studentski dom.

Ne može ni da konkuriše za studentski dom. I naravno, mora da plati, da plati sve. Pa zar to nije monopol? Pa zamislite mene, da ja kažem, samo kod mene mora paketi da idu PostExpress. A ima 15 velikih kurirskih službi.

Pa i ja sam državna firma. Pa zašto ja nemam taj monopol? Pa jel možete da platite samo kod mene račun za struju? Pa ne, možete da platite i na menjačnici, u banci, bilo gde.

Čekajte, kakav to, kakav, kako se vi, kako profesor na Ekonomskom fakultetu predaje političku ekonomiju u tržišnoj privredi i sad priča o tržištu, a kaže, ali kad je reč o fakultetima, i našem fakultetu, ne sme niko da bude. Jer cela ova stvar je počela, i ove blokade u Srbiji su podstaknute kada je bila ideja da se dovedu i strani univerziteti, da naša deca ne idu u Beču ili šta ja znam, u Luganu ili Milanu, da studiraju, nego da na tim fakultetima studiraju i u Srbiji. Da je to reditelje jeftinije košta, a da ih osposobimo, što bi rekli naučno, da mogu da doprinesu razvoju, ekonomskom razvoju Srbije.

I ovo danas štoće se dešavati na Dunavskom [koridoru](#), da imamo [autoput](#), to jest brzu saobraćajnicu do Golupca, ja mislim da je to, da to je pokazatelj šta Srbija hoće i kud treba da se razvija.

A ne da se razvija, ovaj, videli ste ove izjave ovog Ponoša i ovog iz PSG, Olenika, kako se zove, a samo da se podsetimo, iz PSG je ona teroristička grupa koja je u Novom Sadu spremala terorizam.

Mila Pajić i ovi što su pobjegli u Zagreb, pa tamo lepo uživaju, jer njihovi sponzori ih finansiraju, verovatno im dala državljanstvo, jer nigde niko ne može, vozači ne mogu više od 90 dana da budu u inostranstvu, a Mila Pajić može, evo, godinu i nešto dana. A da ne zaboravimo i to, da mi smo imali jednog načelnika generalštaba koji je otišao u zatvor kao špijun. Tako da, mene bi iznenadilo da i ovaj jednog trenutka nosi neke papire i da zaglavi u zatvor kao i Perišić. Znače, evo, ako mogu samo da se uključim kod ovog pitanja, ovaj, mene je fascinirao sinoć u Užicima, u Užicu, ovaj govor ove devojke, mislim da se zove Nina, koja je ispričala negde kroz šta je sve prošla, samo zato što se suprotstavila tom...

Ona se nije ni suprotstavila, nego je imala svoju političku orijentaciju. Tom totalitarizmu blokaderske ideologije. Znači, jednostavno, ako kažete nešto drugačije, znači, vi onda budete izopšteni. Nju su čak i profesori vredali, što je strašno.

Znači, umesto da vas zaštite profesori, da, da, jer oni, škola i fakulteti, pored te neke obrazovne, imaju i vaspitnu ulogu. Ta vaspitna uloga je kod nas potpuno zanemarena.

Znači, potpuno je to, kažem, negde isključeno, i škola nije više ono što je bila.

Znači, ta devojka nije mogla, nije imala sa kim da ode na matursko veče, jer su se njeni drugari nje odricali, plašeći se štaće reći sredina. Znači, vi imate neku atmosferu koja mene podseća, znate kako, i 30-ih godina u Nemačkoj, isto tako da su neki ljudi bili hrabri, pa da se suprotstave tom totalitarizmu koji se budio sa nacističkim pokretom, ne bi se desilo ono što se desilo u Drugom svetskom ratu.

Tako da, mislim, građanska hrabrost je nešto što je najvažnije, nešto što nas zaista, da kažem, odvaja od ovakvih stvari i totalitarizma kao takvog. Devojka, ova devojka, juče se obratila celoj srpskoj javnosti i rekla joj u lice šta nam se dešavalo u protekle 2 godine.

Na svom primeru, na svojoj koži. I ja sam zaista optimista, dok god ima takvih mladih ljudi koji su spremni da kažu svoje mišljenje, bez obzira kakvo to mišljenje bilo i kome se sviđalo ili ne sviđalo, bilo za vlast ili opoziciju. Ali ti si svoj. Ti guraš ono svoje.

I mislim da zbog toga nemaš, niko nema pravo da te isključuje, da te targetira, da od tebe, da kažem, pravi nekoga ko je izopšten iz zajednice. I mislim da je negde taj strah pobeđen, da je to nešto najvažnije, jer nasilje i totalitarizam uvek počivaju na strahu one većine koja je pasivna, čuti i kaže: "Pa čuti, nekoće da čuje, paće da te, ne znam šta urade, daće da te targetiraju, daće da te psuju ili bilo šta drugo." Znači, ova devojka je zaista i pokazala veliku hrabrost i mislim da je to najvažnije. Čim je pobeđen taj strah i ovaj pokušaj, da kažem, državnog udara, obojene revolucije, kao takav, propao. I ljudi su se okrenuli sebi.

Ti roditelji tih đaka koji sućutali sve vreme su shvatili daće njihova deca da propadnu.

I propale su godine i godine. Znači, evo sad, to da saberete, to ko zna koliko je godina, znači, studenata koji nisu uspeli da daju godinu. Znači, i ja sam za ovo što kaže gospodin Anđelković, da se, ovaj,

Datum: 30.08.2026

Medij: Prva televizija

Emisija: Jutro/Prva TV

Autori: Redakcija

Teme: infrastrukturni projekti u oblasti puteva

	Početak	Trajanje
Emisija	30.08.2026 05:55:00	360:00
Prilog	30.08.2026 08:16:00	34:43

Naslov: Gosti-Zoran Anđelković i Vasilije Papović

[Pogledaj video prilog](#)

liberalizuje visoko školstvo, da i strani univerziteti i privatni univerziteti mogu da funkcionišu u ovoj zemlji, a da država finansira one najbolje.

Znači, da najbolji studenti, bilo na kom fakultetu, mogu da dobiju i stipendiju i dom, i da se školuju o trošku države. I to je onda neka pravda. Znači, to kakoće Beogradski univerzitet i kakoće biti na toj šangajskoj listi, i za sudbinu Beogradskog univerziteta treba da se brinu profesori koji imaju ogromne plate, koji nikad nisu imali takve plate.

Mi se sećamo nekih prošlih vremena, pa prosveta je bila sirotinja. Danas prosveta može, pogotovo univerzitet, da žive kao zaista ljudi sa velikim platama od 5 ili ne znam više hiljada evra, što je odlična plata. Znači, ja ne znam zaista šta tim ljudima fali, zašto takav stav.

Ali mislim da tu ima nekih ideoloških i raznih drugih stvari. I da, u stvari, dobro ste rekli, da koren tog blokaderskog pokreta nisu studenti, nego njihovi profesori koji su, eto, videli šansu da ostvare neke svoje ambicije u svemu. Spomenuli ste sada u jednom trenutku sredinu.

Štaće sredina reći? I sada, ima dosta ljudi koji u našoj zemlji su u uverenju da se zapravo na ulicama stvara spontani bunt. Da li je to zaista istina ili je istina, u stvari, mnogo drugačija?

Pa ne može da bude spontano. Znači, nikako nije spontano, jer vama treba da biste doveli, recimo, u martu prošle godine, kad je bio onaj veliki skup u Beogradu, opozicije, vama treba ogromna logistika.

I ogroman novac. Pa da, naravno. Treba da plati neko autobus.

Koće da plati autobuse? Koće da plati hranu? Koće da plati organizaciju, ozvučenje? Znači, da ne kažem o tome da su sigurno deo tih ljudi platili.

Koće da plati hiljade i hiljade redara koji su bili tu? Znači, neko za to daje ogromne pare.

A mi smo videli, videli smo ovog momka koji zaista radi odličan posao, ovog Dragovića Vukšu, koji zaista raskrinkava te nevladine organizacije i način na koji one funkcionišu. I videli smo da su tu, u našu zemlju, protekle decenije ili više, ušle, da kažem, milijarde dolara stranog novca, a niko ne daje pare na lepe oči. Znači, taj novac je dat zbog nekih ciljeva.

Znači, vi ako uzmete od nekog pare, vi se obavezete daćete nešto za te pare da uradite.

Tako i to. I onda se dolazimo do toga da je sve deo jedne, kažem, veće priče, a to je da se Srbija zaustavi na svom putu, u svom razvoju. Mi vidimo, evo, i ovo što smo jutros pričali, i o robotici, i o EXP-u, i, znači... Evo, danas se otvara i novih 28.

Novim putevima i svemu. Vidimo da Srbija zaista grabi nezaustavljivo u budućnost.

Da, evo, vidi, država čak ima, imamo taj luksuz da možemo da građanima delimo novac, zato što imamo taj privredni rast mnogo veći od Evropske unije, iz koje nama pokušavaju da dele lekcije, da kažem, i neće da nam, evo, drže nas za taj klaster 3, koliko nas, ovaj, tu maltretiraju sa tim, ovaj, jer navodno nismo ispunili neke njihove uslove. A mislim da Evropska unija pre svega treba da bude zajednica razvijenih, demokratskih zemalja, a čini mi se da neki naši susedi, da kažem, mnogo više stagniraju, pa i neke zemlje.

Evo, imamo Hrvatsku koju su oni primili u Evropsku uniju, u kojoj danas buja, cveta fašizam.

Znači, koji ima ustaški taj, taj ultradesničarski pokret je jači nego ikad.

Vidimo da su, pre neki dan, su neke Srbe, to su neki, posle sam se raspitao, to su neki ljudi koji su polukriminalci, polunarkomani, ne znam, našli su da su negde nešto zapalili, neko ih je tu i plaćao za neki opasni otpad. I onda su hrvatski mediji, znači, ovi javni mediji poput vas, kad su objavili tu informaciju, nisu rekli da su kriminalci zapalili, nego kriminalci srpskog porekla, hrvatski građani srpskog porekla. A to vam odmah znači da su svi Srbi potencijalne palikuće i da svakog Srbina vi bez, ono, da li tu radi kao konobar možda na Hrvatskom privoru ili je došao da letuje ili je došao od ovih Krajišnika da običu svoje kuće i imanja, da vi možete da ga napadnete.

I zaista, ako je to Evropska unija, ako su to vrednosti za koje se oni bore, onda ne znam, ne znam da li treba uopšte da se revu u to. Možeš da... Mogu da veličaju ustaštvo, mogu da veličaju fašizam, mogu da organizuju koncerte sa fašističkim porukama, sve je to u redu, ali kada dete od 7-8 godina stavi šajkaču na glavi, onda majka zaglavi 15 dana u zatvoru, jel tako?

Evo, vidimo, ovog influensera su sad uhapsili u Splitu zato što ima istetoviranu garažu na ramenu.

Ali ako istetovirate Pavelića ili onog mesara i njega veličate, to je potpuno normalno, normalno u Hrvatskoj. Da, ali neće da se bavim Hrvatskom, šta me briga, neka oni rade šta hoće, nego mi moramo da čuvamo svoje nacionalno dostojanstvo. To je naš zadatak.

Moramo... Na koji način to možemo da uradimo? Evo, nemamo još mnogo vremena, možda još koji minut. Znate, moramo da... Ja sam potpuno siguran i da ti mladi ljudi su patriote i moramo da jednostavno negujemo taj patriotizam. Da je Srbija na prvom mestu.

Datum: 30.08.2026

Medij: Prva televizija

Emisija: Jutro/Prva TV

Autori: Redakcija

Teme: infrastrukturni projekti u oblasti puteva

Početak

Trajanje

Emisija 30.08.2026 05:55:00 360:00

Prilog 30.08.2026 08:16:00 34:43

Naslov: Gosti-Zoran Anđelković i Vasilije Papović

[Pogledaj video prilog](#)

Da je ovaj narod ovde koji živi na prvom mestu. Da ne možemo nikoga da vređamo po tome što se on opredeljuje, što bi rekli, ni politički, ni verski, ni nacionalno.

Jer mi u Srbiji imamo preko 20, koliko posto, onih koji nisu Srbi. Svi građani Srbije moraju biti ravnopravni, pa prema tome, ako su ravnopravni po verskoj ili po nacionalnoj, onda moraju biti ravnopravni i po političkoj orijentaciji, ali moraju biti patriote, moraju da vole svoju zemlju, moraju da vole zastavu, mora da se raduju kad se peva himna, mora da se raduju kada Topićka pobedi ili kada Jokić da koša ili kada, što bi rekli, neko skoči u dalj i ostvari neku medalju.

Mora da se radujemo za to. Mora da jednostavno osetimo to kao kada neko u porodici ostvari neki rezultat, tako i kada neko u Srbiji ostvari rezultat vani, moramo da se radujemo.

Mora da se radujemo kad čujemo da smo sa prosečnom platom prestigli Rumuniju, Bugarsku, a oni su već, koliko, 20 godina u Evropskoj uniji. Mora da se radujemo kad čujemo podatak da imamo najviše izgrađenih [autoputeva](#) u poslednjih 10 godina. Mora da se radujemo i da to jednostavno, i kad odemo u inostranstvo, kažemo da jedini u jugoistočnoj Evropi imamo brzu prugu od 200 km na sat.

Mora da se radujemo kad znamo daćemo vrlo brzo, siguran sam, i ne samo do Budimpešte, nego do Beča, putovati brzom prugom, a ne samo u Francuskoj ili u Kini da se vozimo brzim vozovima.

To su stvari koje jednostavno podižu i moj lični ego. Kad kažem lični, ne mislim samo na Zorana, nego mislim lični ego svakog pojedinca u Srbiji. To treba da mu bude za ponos.

Jer ako je državi bolje, ondaće i njemu biti bolje. Evo, za desetak danaćemo verovatno saznati i koliko povećanje prosečne plateće biti od 1. januara i od 1.

decembra, kolikoće biti povećanje penzije. I svake godine je to stvarno povećanje, a ne fiktivno. Nije više novca u novčaniku a možeš malo da kupiš, nego jednostavno više evra, ako mogu tako da kažem. Zato, Srbija na prvom mestu mora da bude uvek.

Ujedinjena Srbijaće pobediti. Moramo i zabludele da vratimo kod nas, da shvate da fašizam nikada u Srbiji nije bio dominantna kategorija, nitiće biti većinska, a ni približno polovina Srbije, nego mora biti ona patriotska Srbija koja ide napred. I da gledamo kako pravimo robote, kako pravimo [autoputeve](#), kako pravimo brze saobraćajnice, kako pravimo nove fabrike.

I ovo u Indiji, kad počne da se rade i ovi roboti, da jednostavno budemo prepoznatljivi u svetu po novim tehnologijama. Tesla nam, dao Bog, rekao, mora da budemo najbolji kad se pravila struja. A danas je veštačka inteligencija i roboti ono što je bila struja za vreme Tesle. Da, i mi smo, kako je predsednik rekao, ušli u taj voz.

Videćemo svakako kakoće se to dalje odvijati. Vama mnogo hvala što ste nam došli.

I to brzi voz, ovaj od 200 na sat, nijećira. Nijećira, da, to definitivno.

Hvala vam mnogo što ste ovog jutra bili moji gosti. Sledeći putću se i ja, ovaj, obući u tom tonu, paćemo onda sutra, ovaj, da budemo isti. Hvala vam još jednom, poštovani gledaoci. Mi sada idemo na reklame, i nakon toga nastavljamo naš jutarnji program.

